

1. Ο ΣΑΟΥΛ

Ἀφοῦ ὁ Σαοὺλ ἔγινε βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ, νίκησε πολλοὺς ἐχθροὺς κι ἔκαμε τὸ κράτος του μεγάλο καὶ ἰσχυρό. Ὁ Σαοὺλ ἦταν βασιλιάς εὐσεβῆς καὶ πάντοτε ἔκανε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Σιγὰ σιγὰ ὅμως ἄλλαξε. Ἀπὸ εὐσεβῆς ἔγινε ἀσεβῆς καὶ ἀπὸ ταπεινὸς περήφανος. Κάποτε θυσιάσε μόνος του, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὸν Σαμουήλ ποὺ ἦταν ἱερέας.

Ἔτσι ὁ Θεὸς ἀποφάσισε νὰ κάμῃ ἄλλον βασιλιά τῶν Ἰσραήλ. Ὁ Σαμουήλ, σύμφωνα μὲ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ, ὤρισε βασιλιά τὸν πιὸ μικρὸ γιὸ τοῦ Ἰεσσαί, τὸν Δαυίδ, ποὺ ἦταν βοσκός.

Ὁ Σαοὺλ ἄρχισε σιγὰ σιγὰ νὰ γίνεται ἀνήσυχος. Ἡ γαλήνη ἔφυγε ἀπὸ τὴν καρδιά του καὶ ἦρθε ὁ φόβος ἐξ αἰτίας τῶν ἁμαρτιῶν του. Πουθενὰ δὲν ἔβρισκε τὴν χαρὰ ποὺ νοιώθουν ὅσοι ζοῦν κοντὰ στὸν Θεό.

Γιὰ νὰ διασκεδάσῃ, φρόντισαν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ βρῆκαν κάποιον νὰ τοῦ παίξῃ λύρα. Αὐτὸς δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Δαυίδ, τὸ φτωχὸ βοσκόπουλο καὶ παιδί τοῦ Ἰεσσαί.

2. ΔΑΥΙΔ ΚΑΙ ΓΟΛΙΑΘ

Κάποτε οί 'Ισραηλίτες και οί Φιλισταῖοι εἶχαν παραταχθῆ για μάχη σέ μία κοιλάδα.

Κάθε μέρα ἕνας γίγαντας Φιλισταῖος, πού λεγόταν Γολιάθ, παρουσιαζόταν μπροστά ἀπό τὸ στρατόπεδο τῶν Φιλισταίων και φώναζε στούς 'Ισραηλίτες νὰ βγῆ ἕνας νὰ παλέψη μαζί του.

—“Ὅποιος τολμᾷ ἄς ἔλθη νὰ παλέψη μαζί μου, ἔλεγε. “Ἄν τὸν νικήσω ἐγώ, ὅλοι οί 'Ισραηλίτες θὰ γίνετε σκλάβοι μας. “Ἄν μὲ νικήση αὐτός, ὅλοι ἐμεῖς θὰ γίνωμε δικοί σας σκλάβοι. “Ὑστερα ἔβριζε μὲ φοβερὰ λόγια τὸν Θεὸ τῶν 'Ισραηλιτῶν.

Φόβος και τρόμος ἔπιανε τοὺς 'Ισραηλίτες, ὅταν τὸν ἔβλεπαν. Κανεῖς δὲν τολμοῦσε νὰ τὰ βάλῃ μαζί του.

Τότε ἔτυχε νὰ βρεθῆ ἐκεῖ και ὁ Δαυίδ, τὸ μικρὸ βοσκόπουλο. Ὁ Δαυίδ γνώριζε μόνο νὰ ρίχνῃ πέτρες μὲ τῆ σφεντόνα του στ' ἄγρια θηρία, πού πλησίαζαν στὸ κοπάδι του, και νὰ παίζη ὁμορφα τῆ λύρα του, ὅταν τ' ἀρνάκια του ἔβοσκαν ἤσυχα.

*Έμαθε πώς ο Γολιάθ έβριζε τόν Θεό τους και δέν άντεξε. Διάλεξε μερικές στρογγυλές πέτρες, πήρε τή σφεντόνα του και παρουσιάστηκε μπροστά στόν Γολιάθ, γιά νά τόν άντιμετωπίση.

*Εκείνος, μόλις τόν είδε, άρχισε νά τόν κοροϊδεύη:

—Γιά σκυλί μέ νομίζεις και ήρθες νά μέ πολεμήσης μέ πέτρες;

—Γιά χειρότερο άκόμη, άπάντησε ο Δαυίδ.

*Άφρισε άπό τó κακό του ο Γολιάθ.

—*Έλα λοιπόν νά δώσω τις σάρκες σου στα όρνια και στα άγρια θηρία νά τις φάνε, είπε ο Γολιάθ.

—*Εσύ έρχεσαι νά πολεμήσης και στηρίζεσαι στα όπλα σου, έγώ όμως στηρίζομαι στόν Θεό μου και πιστεύω ότι θα σε νικήσω, είπε ο Δαυίδ.

*Έβαλε τότε μιá καλή πέτρα στη σφεντόνα του, τή γύρισε μερικές φορές και άφησε έλεύθερη τήν πέτρα νά φύγη. *Η πέτρα έφυγε μέ δύναμη και βρήκε τόν Γολιάθ στο μέτωπο. *Ο Γολιάθ ένοιωσε ένα δυνατό τράνταγμα κι έπεσε κάτω νεκρός.

Τρομαγμένοι οί Φιλισταίοι, μόλις είδαν τó πρωτοπαλληκάρó τους νεκρό, έτρεξαν νά φύγουν. Οί *Ισραηλίτες μέ τόν Δαυίδ και τόν Σαούλ τούς κυνήγησαν, ώσπου τούς έδιωξαν μακριά και ήσύχασαν πια άπ' αυτούς.

*Έπειτα γύρισαν πίσω νικηταί και ο λαός έστησε χορό πρós τιμή του Δαυίδ και τραγουδούσε:

*Ο Σαούλ ένίκησε χιλιάδες
και ο Δαυίδ έσύντριψε μυριάδες.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Ποιός ήταν ο πρώτος βασιλιάς του *Ισραήλ; β) Ποιόν ώρισε διάδοχό του ο Σαμουήλ; γ) Τί βοήθησε τόν Δαυίδ νά νικήση τόν Γολιάθ; δ) Γνωρίζεις άλλον μικρό στο σωμα ήρωα που νίκησε και αυτός γίγαντα; (Διάβασε τόν βίο του *Αγίου Δημητρίου στο τέλος του βιβλίου.)